

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 655-ҳадис

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ أَنَّى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمِ أُحْدٍ؟ قَالَ: «لَقَدْ لَقِيْتُ مِنْ قَوْمِكَ، وَكَانَ أَشَدُّ مَا لَقِيْتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقْبَةِ؛ إِذْ عَرَضْتُ تَفْسِيْعَ عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلِ ابْنِ عَبْدِ كُلَّاِلِ، فَلَمْ يُبْنِي إِلَى مَا أَرْدَثُ، فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِيِّ، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الشَّعَالِبِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِيِّ، فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةِ قَدْ أَظْلَلْتَنِي، فَنَظَرْتُ؛ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَنَادَانِي فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَمَا رَدُوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجَيَالِ لِتَأْمُرَهُ إِمَّا شِئْتَ فِيهِمْ، فَنَادَانِي مَلَكُ الْجَيَالِ، فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ؛ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَأَنَا مَلَكُ الْجَيَالِ، وَقَدْ بَعَثْتَنِي رَبِّي إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ، فَمَا شِئْتَ؟ إِنْ شِئْتَ أَطْبَقْتُ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبَيْنِ» فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بَنْ أَرْجُو أَنْ يُبْنِيَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَاهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ؛ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 3231، م 1795].

«الْأَخْشَبَانِ»: الْجَبَلَانِ الْمُحِيطَانِ بِكَةَ، وَالْأَخْشَبُ: هُوَ الْجَبَلُ الْغَلِيظُ.

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Бу онамиз Набий соллаллоху алайхи васалламга: «Бошингизга Ухуд кунидан ҳам оғирроқ кун келганми?» дедим. У зот шундай дедилар: «Дарҳақиқат, менга қавмингдан етадигани етди. Улардан менга етган нарсаларнинг энг қаттиғи Ақоба куни бўлган. Ўшандада Ибн Абдуялил ибн Абдукулолга мени (ҳимоясига) олишни таклиф этган эдим. Бироқ у мен истаган нарсани қабул қилмади. Мен ташвишли ҳолда бошим оққан томонга қараб юриб кетдим. Қарнус-саъолибга* келгандагина ўзимга келиб, бошимни кўтардим. Қарасам, бир булут менга соя солиб турибди. Назар солсам, унда Жаброил бор экан. У менга нидо қилиб: «Батаҳқиқ, Аллоҳ қавмингнинг сенга айтган гапини, сенга нима жавоб қайтарганини эшилди. У Зот улар ҳақида истаган нарсангни буюришинг учун хузурингга тоғ фариштасини юборди», деди. Шунда тоғ фариштаси менга нидо қилиб,

салом берди. Сўнгра: «Эй Муҳаммад! Аллоҳ қавмингизнинг сизга айтган сўзини эшитди. Мен тоғлар фариштасиман. Роббим сизнинг буйруғингизни (амалга ошириш учун олдингизга) юборди. Нимани истасангиз, шу. Агар уларнинг устига «Икки Ахшаб»ни* тўнтараб ташлашимни истасанг (шундай қиласман)», деди.

Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Балки, Аллоҳ уларнинг пуштикамаридан ёлғиз Аллоҳга ибодат қиласдан, У Зотга ҳеч нарсани шерик қиласдан кишиларни чиқаришини умид қиласман», дебдилар».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

